

[Udenrigsministeren]

løser ikke alle problemer, slet ikke med det samme, men det er rigtigt at sige, at der hermed er taget det første store skridt henimod en højere samordnet europæisk aktivitet på det økonomiske område med muligheder for, at det kan føre til en forbedring af væksten og beskæftigelsen.

Det har irriteret mig, at man i dagens løb og også i den danske presse i de senere dage på basis af en enkelt tildragelse har angrebet regeringen for ikke at følge op på budskabet om åbenhed. Intet kunne være mere forkert. Det er under det danske formandskab på en lang række områder lykkedes at presse diskussionen om åbenhed et stort stykke fremad. Bestræbelserne fortsætter, de vil ikke holde op med dette halvår. De vil fortsætte også i de kommende år, for der er tale om en vigtig ny bestræbelse inden for det europæiske samarbejde, hvor vi til stadighed skal presse på.

Men lad mig minde om, at det altså er i dette halvår, at de åbne ministermøder er påbegyndt. Det er i dette halvår, at Kommissionen har fremsat forslag om adgang til dokumenter, og at Rådet har beskæftiget sig med dette forslag. Det er halvåret, hvor informering af pressen forud for og efter ministermøderne er blevet sat i system, og hvor Kommissionen har taget fat på sin nye arbejdsplan, der skal sikre, at landene – virksomheder, organisationer, borgere og presse – får en tidligere informering, får mulighed for på forhånd at sætte sig ind i de ting, som Kommissionen arbejder med.

Af de større resultater af formandskabet vil jeg herudover fremhæve beslutningerne vedrørende Central- og Østeuropa. Der er truffet tre vigtige beslutninger, og hr. Fogh Rasmussen har aldeles ikke ret, når han siger, at der ikke er blevet truffet nogen beslutninger vedrørende Central- og Østeuropa, ikke er blevet truffet nogen beslutning om adgang til vore markeder.

Det vigtigste punkt er formentlig, at EF-landene har stillet perspektivet om medlemskab op. Vi har sagt fra topmødet i København: De central- og østeuropæiske lande kan blive medlemmer, når de i øvrigt ønsker det og opfylder betingelserne. Dette klare tilsagn om, at vejen til medlemskab står åben, havde de central- og østeuropæiske lande efterlyst, og det fik de.

Dernæst tager vi fat på en udvidet politisk dialog med disse lande. Det er klart, at der her er tale om lande, som i løbet af nogen tid kan blive medlemmer. Derfor er det vigtigt allerede nu at indlede det politiske samarbejde med dem, føre regelmæssige konsultationer om politiske emner af fælles interesse. Det er sat i værk.

Dernæst blev det besluttet at øge adgangen til vore markeder på basis af forslag fra Kommissionen. Kommissionen har fremlagt forslag, som fremskynder deres muligheder for at få adgang på vore markeder, også på nogle områder, som absolut er følsomme for nogle af medlemsstaterne.

Jeg vil gerne udbygge dette lidt. Det er jo helt oplagt de central- og østeuropæiske landes eneste chance for at gennemføre deres egne økonomiske reformer, at de får adgang til vore markeder. Kun hvis de gør det og dermed får mulighed for en indtjening, får de også mulighed for at finansiere omstillingen af deres økonomier og indkøb af nyt udstyr, højteknologi og knowhow, som de har brug for for at modernisere deres egne økonomier.

Derfor er åbningen af vore markeder ikke kun et handelspolitisk spørgsmål, men i virkeligheden jo dybest set et politisk spørgsmål af første række. Det er forudsætningen for, at de økonomiske reformer, omstillingen til markedsøkonomi, kan få en chance. Der er på dette punkt sket betydelige fremskridt, og det er der glæde over i Central- og Østeuropa. Det er ikke nok. Vi skal længere i de kommende år, og jeg kan forsikre, at det vil være regeringens linie.

Det kan godt være, at nogle vil finde beslutningerne om Central- og Østeuropa lidt farveløse, men det er et meget solidt resultat. Jeg er overbevist om, at Københavnerbeslutningerne bliver pejlemærkerne for disse landes udvikling af forbindelserne til EF og nødvendige pejlemærker for deres egen udvikling. Det er det, de kan styre efter.

For de baltiske lande skete der en meget vigtig vedtagelse, derved at Kommissionen opfordres til at komme med forslag, der skal udvikle forholdene til Baltikum til en egentlig frihandelsaftale. Dette er så vigtigt, fordi Sverige, Finland og Norge i forvejen har frihandelsaftaler med de baltiske lande. Da nu også EF skal sigte imod det, kan man sige, at vi har ta-